

РЕШЕНИЕ

№ 2602

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1923** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №271 от 16.01.2024 г., постановено по адм.наказателно дело дело № 20221110216391/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 22-ри състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 22-2100099/20.12.2021 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 КТ на „М. Логистик“ (ново наименование „Л. фарм“) ЕООД с[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от санкционираното дружество, представлявано от управителя Ф. Н. И., чрез процесуалния му представител-адв. Ч., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП.

Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63 от ЗАНН, аргументирани с доводи, че СРС неправилно е кредитирал показанията на В. А., които са житейски нелогични и вътрешно противоречиви, според касатора, а същевременно съдът е игнорирал част от показанията на св. И., които били правдиви.

НП не било издадено в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН и в хода на административнонаказателното производство било нарушено правото му на защита, тъй като във връченото уведомление не е посочено по кое от издадените предписания трябва да представи доказателства. От страна на административнонаказващия орган (АНО) била нарушена разпоредбата на чл. 52 ал.4 от ЗАНН, като не било взето предвид възражението на дружеството.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора-адв. Ч. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк.С., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че в периода от 04.10.2021 г. до 22.10.2021 г. по повод подаден от В. А. сигнал в ДИТ С., служители на инспекцията извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от „Медикъл Лоджистик“ ЕООД. Проверката приключила с издаването на Протокол № ПР2131218/22101.2021 г., в който са инкорпорирани 22 задължителни предписания. Предписание 7 било в насока работодателят да изплати на лицата М. Д. Д. и В. С. А., съгласно представените ведомости за работна заплата за месец октомври 2019 г. и месец ноември 2019 г., уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за месец октомври 2019 г. и месец ноември 2019 г. съгласно чл. 128, т. 2 КТ. Срокът за изпълнение на предписанието, определен от контролните органи, бил до 11.11.2021 г. П. не е било обжалвано и влязло в сила.

За времето от 22.10.2021 г. до 29.11.2021 г. била извършена последваща проверка от служители на Д „ИТ“ С.. Въз основа изискани и представени от дружеството документи до приключването на проверката, те констатирали, че даденото с Протокол № ПР2131218/22101.2021 г. задължително предписание № 7 не е било изпълнено, като от дружеството не били ангажирани доказателства, удостоверяващи заплащане на трудовото възнаграждение на посочените по-горе лица за месеците октомври и ноември 2019 г. Констатациите на инспекторите били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР 2134765/29.11.2021 г. В писмено сведение от управителя на дружеството е било декларирано, че не представя документи, доказващи изпълнението на предписанията, дадени с протокол от 22.10.2021 г.

Прието е, че нарушението е извършено на 12.11.2021г., поради което на 29.11.2021 г., в присъствието на управителя на дружеството-жалбоподател и на двама свидетели, е бил съставен Акт за установяване на нарушение № 22-2100099/29.11.2021г. Въз основа съставения АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация, директорът

на ДИТ- С. издал срещу „Медикъл Лоджистик“ ЕООД атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 КТ му наложил имуществена санкция в размер на 1 500 лв.

Районният съд е обусловил изводи, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано..

Решението е валидно, допустимо и правилно.

За предотвратяване и отстраняване на констатираните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на последиците от тях на основание чл.404, ал.1, т.1-12 КТ на работодателя са наложени принудителни административни мерки, като по т.7 от Протокола, е наложена ПАМ работодателят да изплати на лицата М. Д. Д. и В. С. А., , уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за месец октомври 2019 г. и месец ноември 2019 г., в срок до 11.11.2021 г. Задължителното предписание не е изпълнено в указания срок.

Следва да се посочи и обстоятелството, че процесните предписания са оспорени само за нищожност от дружеството по адм.д.7938/2022г. на АССГ, като жалбата е отхвърлена от съда - с Решение № 7647/13.12.2022г., оставено в сила с Решение № 11915/05.12.023г. по адм.д.2414/2023г. на ВАС. Именно в производство по оспорване на предписанията за материалната им законосъобразност, което не е било направено, е следвало да бъде доказано плащането преди датата на проверката, въз основа на която са били наложени ПАМ. След като предписанията са влезли в сила към датата на процесната проверка, констатира не изпълнението им в срок, въпроси, относими към законосъобразното издаване на предписанията са недопустими за разглеждане от СРС в производството по оспорване на процесното НП. Принципно ирелеванто за ангажиране на отговорността за неизпълнение на предписанието в срок е обстоятелството, дали след налагане на имуществената санкция с процесното НП работодателят е платил дължимото възнаграждение на работника.

Неизпълнението на ПАМ, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство е основание за налагане на имуществена санкция на основание чл.415, ал.1 КТ.

По тези съображения касационната инстанция намира, че законосъобразно АНО и СРС са преценили, че е налице основание за налагане на имуществена санкция на работодателя за неизпълнение на ПАМ, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

При ангажиране имуществената отговорност на работодателя са спазени административнопроизводствените правила. АУАН и НП са издадени при спазване изискванията за форма и мотивираност на акта. Ясно и конкретно е описано нарушението, за което се ангажира отговорността на дружеството, както и конкретните обстоятелства при които е било извършено – дата и място на проверката, резултатите от нея, дадените конкретни предписания. Отразените в НП обстоятелства съответстват на дадената от административнонаказващия орган правна квалификация.

Неоснователни са и доводите в касационната жалба за допуснати нарушения на чл.52, ал.4 от ЗАНН, тъй като такива не се констатира от АССГ. Административнонаказващият орган издавайки НП е отхвърлил възражението на

работодателя. Правото на защита на санкционираното дружество не е нарушено от обстоятелството, че възраженията му не са уважени.

На следващо място, обстоятелството, че във връзка с неизпълнени други предписания дружеството е санкционирано с няколко други наказателни постановления, не е основание да бъде прието, че процесното НП е материално и процесуално незаконосъобразно. Оплакването за нарушено право на защита, предвид неяснота в призовката по чл. 45 АПК и в поканата за съставяне на АУАН относно предписанието, за изпълнението на което следвало да се представят доказателства, е неоснователно, доколкото самият управител на дружеството-касатор е декларирал, че не представя такива.

Неоснователно е възражението за съставяне на АУАН след изтичането на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Както правилно е посочил СРС цитираният срок от една година започва от датата на извършване на нарушението, а процесното нарушение се изразява в неизпълнение на дадено задължително предписание. Срокът, даден от контролните органи за изпълнение на това предписание, е бил до 11.11.2021 г. включително, при което нарушението е извършено на 12.11.2021 г. - тоест в първия ден след изтичането на предоставения срок. Това се явява и релевантният момент за началото на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, при което последният се явява спазен.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответната страна се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание, което съдът на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН и чл.143, ал.3 АПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр.чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в минимален размер - 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №271 от 16.01.2024 г., постановено по адм.наказателно дело № 20221110216391/2022 г., по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА „Лион фарм“ ЕООД (с предишно наименование „Медикал Логистик“ ЕООД) с[ЕИК] да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ С. към ИА „Главна инспекция по труда“-С. сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

